

Livets steg

På livets steg
varje dag jag går
utan att veta
hur högt jag når

fotsteg har brustit
jag har fallit ned
klamrat mig fast
trots att jag led

klättrat upp igen
livet är mig kärt
tungt och besvärligt
men mödan värt

fortsatt uppåt
på fotsteg som bär
det mörka försvinner
i ljuset som är

stegen är gammal
sliten och nött
så är även jag
men på livet ej trött

älskar min steg
på den jag vara vill
hoppas den håller
vill leva lite till

en dag är jag borta
är ett minne blott
kan bara hoppas
att eftermälet blir gott

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marita Ohlquist med Poeter.se id #46621 innehar upphovsrätten